

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصری، پلاک ۲۲ • تلفن:۵۴ • ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸

توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم

شرق

روزنامه

دوشنبه ۲۳ تیر ۱۴۰۴ • ۱۸ محرم ۱۴۴۷ • ۱۴ جولای ۲۰۲۵ • سال بیست‌ویکم • شماره ۵۱۵۵ • ۱۲ صفحه اذان ظهرتهران ۱۲:۱۰ • اذان مغرب ۱۹:۴۲ • اذان صبح فردا ۳:۱۷ • طلوع آفتاب ۵:۰۰

www.sharghdaily.com

aparat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

twitter:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

چرا برخی مهاجران ایرانی از تجاوز علیه ایران خشنود شدند؟

بابک زمانی

نورولوژیست

هم نمی‌رفت. اما حضور این همه افرادی که خود را ایرانی می‌خوانند و به نظر می‌رسد همه‌جا مناصب مهمی داشته باشند، می‌توانست و هنوز هم می‌تواند در جلوگیری از جنگ و خرابی بیشتر میهن رنج‌دیده پدری‌شان، بسیار مؤثر باشد. آیا اینان نمی‌توانستند یا نمی‌توانند روی مقابله با تجاوز نظامی که یک فعل غیرقانونی در تمام قوانین بین‌المللی است توافق کنند و در کشورهای خود سیاست‌مدارانی را که محتاج رای برآمده از عواطف عمومی هستند با انواع وسایل دموکراتیک موجود نظیر تظاهرات، سخنرانی، بست‌نشستن... و تحت تأثیر قرار دهند؟

همین الان مگر رفتار و اندیشه‌های این سیاست‌مداران تحت تأثیر جوی که می‌دانیم وجود دارد، نیست؟ آیا سیاست‌مدار اروپایی که اسرائیل را «دست» خود برای قتل «خانواده من»، «همسایه من» و «بیمار من» به شمار می‌آورد، باز هم از ایرانی‌تباران و ایران‌دوستان آن کشور رای خواهد گرفت؟ آیا شکایت خانم فروهر از این سیاست‌مدار کمترین وظیفه‌ای نبود که این خانم با وجود رنج‌های بزرگی که کشیده بود بر دوش خود احساس می‌کرد؟ در کدام شهر اروپایی ایرانیان اروپا جمع شدند تا وحشیانه‌ترین

یادداشت

اسب‌تروآی جدید

صادق زنگنه

حال با این مقدمه، این پرسش هولناک را مطرح می‌کنم: آیا ارائه گسترده و رایگان VPN به میلیون‌ها ایرانی، نمی‌تواند پرده سوسم از یک نمایش مشابه باشد؟ طرحی بلندمدت برای آلوده‌کردن زیرساخت‌های سایبری ما به بدافزارهایی که امروز شاهد حملاتشان هستیم؟

یک مهاجم سایبری برای اجرای حمله‌ای گسترده و فلج‌کننده به زیرساخت‌های حیاتی یک کشور، به یک شاهراه برای توزیع بدافزار خود نیاز دارد. چه شاهراهی بهتر از نرم‌افزاری که میلیون‌ها شهروند به دلیل یک نیاز مبرم، آن را با رضایت کامل روی دستگاه‌های شخصی و بعضاً سازمانی خود نصب می‌کنند؟ شهروندانی که هر کدام می‌توانند در یک سازمان دولتی و خصوصی مشغول به کار باشند و آن نیاز مبرم، مبارزه با «فیلترینگ» است.

سیاست فیلترینگ گسترده در ایران، ناخواسته که «بازار سیاه دیجیتال» عظیم و غیرقابل کنترل ایجاد کرده است، در این بازار، میلیون‌ها کاربر ایرانی هر روز به دنبال ابزاری برای عبور از سد‌های فیلترینگ هستند. حریفان هوشمند، این نیاز را به یک فرصت طلایی تبدیل کرده‌اند. با ارائه VPN‌های رایگان و پرسرعت، عملاً یک «اسب‌تروآی» مدرن را به مردم هدیه دادند؛ هدیه‌ای که با استقبال عمومی مواجه شده و به عمیق‌ترین لایه‌های فضای دیجیتال کشور نفوذ کرده و ضرباتی بر هزینه بر سروس‌های آنلاین ما وارد کرده است، ضرباتی مهلک‌تر از انفجار پیچرها. راه‌اندازی یک فیلترشکن که بتواند میلیون‌ها کاربر را ساپورت کند، نیاز به هزینه هنگفتی دارد. چه کسی هزینه نیروی انسانی متخصص، هزینه سرور و سایر تجهیزات و نیازهای یک شرکت تولید وی‌پی‌ان رایگان را متقبل می‌شود؟ آیا این شرکت‌ها بدون پشتیبانی دولتی‌هایی که با ما دشمنی دارند، می‌توانند به کار خود ادامه دهند؟

یونانیان که راهی برای ورود به شهر تروجان‌ها نیافتند، نقشه‌ای خلاقانه پیاده کردند. آنها با صرف زمان و منابع زیاد، اسب چوبی غول‌پیکری را ساختند و آن را جلوی قلعه تروجان‌ها رها کردند. تروجان‌ها آن را هدیه انگاشتند و به درون شهر بردند، بی‌خبر از آنکه زبده‌ترین سربازان یونانی در دل آن پنهان شده‌اند؛ سربازان انتظار کشیدند تا شب فرا رسد. در آن هنگام، از اسب خارج شده، دروازه‌های شهر را بر روی ارتش یونان گشودند. مجاری اسب تروآ، نماد کلاسیک هیله‌گری جنگی و صبر استراتژیک است که پس از قرن‌ها هنوز هم برای فریب حریف کارآمد است. در ادامه به بررسی و تحلیل دو نمونه از حملات اخیر می‌پردازیم که از سوی دشمن به کار گرفته شده‌اند.

نخست، ماجرای بمب سنگرشکن غول‌پیکر آمریکا پنتاگون رسماً تأیید کرده است که از حدود سال ۲۰۰۵، هم‌زمان با دریافت اطلاعات اولیه مبنی بر ساخت تأسیسات هسته‌ای فردو در اعماق کوه‌ها، پروژه توسعه و ارتقای بمب جدیدی موسوم به بمب سنگرشکن را کلید زد. این بمب ۳۰ هزار پوندی (حدود ۱۳۰۶ تن) به طور خاص برای نفوذ تا عمق ۶۰ متری بتن مسلح طراحی شده بود تا بتواند مستحکم‌ترین پناهگاه‌های زیرزمینی را نابود کند. این یک سرمایه‌گذاری بلندمدت، پرهزینه و کاملاً هدفمند بود که نشان می‌دهد دشمن برای یک روز مبادا، از سال‌ها قبل برنامه‌ریزی می‌کند. دوم، عملیات حیرت‌انگیز اسرائیل علیه حزب‌الله لبنان. سازمان‌های اطلاعاتی اسرائیل با صرف سال‌ها زمان، طرحی پیچیده را برای آلوده‌سازی و کنترل زنجیره تأمین پیچرها به اجرا گذاشتند. آنها با نفوذ به این زنجیره، صدها دستگاه را به بمب‌های ساعتی کوچکی تبدیل کردند که در یک روز و ساعت مشخص، هم‌زمان منفجر شوند و ضربه‌ای کاری به کادر فرماندهی و عملیاتی حزب‌الله وارد کنند. این عملیات بهره‌گیری از یک ابزار به ظاهر ساده برای یک حمله ویرانگر بود. این دو مثال، نمونه‌هایی در باب حيله حریفان ما در نبرد را نشان می‌دهد. پیچره‌ای حزب‌الله لبنان مصداق امروزمین اسب تروآ است. این موضوع برای ما که به خاطر تحریم‌ها، تجهیزات استراتژیک خود را با واسطه وارد می‌کنیم، نیز زنگ خطری است. (پیش‌تر در یادداشت «تحریم؛ نعمت یا بمب جیبی» به این موضوع پرداخته‌ایم). اما این اسب‌های تروآ را نباید صرفاً در تجهیزات سخت‌افزاری جست. اصولاً نام «تروجان» و تیرماه و گروه آزمایشی علوم تجربی صبح روز اسب تروآ ریشه گرفته است.

۴۵۰هزار داوطلب

نوبت دوم آزمون سراسری سال ۱۴۰۴ در گروه‌های آزمایشی علوم ریاضی و فنی و علوم انسانی صبح روز پنجشنبه ۲۶ تیرماه، گروه‌های آزمایشی هنر و زبان‌های خارجی بعدازظهر روز پنجشنبه ۲۶ تیرماه و گروه آزمایشی علوم تجربی صبح روز جمعه ۲۷ تیرماه در ۴۱۱ شهرستان و بخش مختلف کشور برگزار خواهد شد. تاکنون بیش از ۴۵۰ هزار نفر از متقاضیان نوبت دوم آزمون سراسری سال ۱۴۰۴ نسبت به مشاهده و دریافت کارت شرکت در آزمون اقدام کرده‌اند.

اتفاق‌خوانی

ثبت یک میراث ۶۳ هزار ساله

در روزگاری که طنین جنگ و سیاست جهان را درنوردیده، ایران صدای فرهنگ را بلند کرد. ثبت جهانی محوطه‌های پیش از تاریخ دره خرم‌آباد در اجلاس چهل‌وهفتم یونسکو، نه‌تنها روایتی از عظمت گذشته، بلکه بیانیه‌ای است برای آینده؛ آینده‌ای که از درون غارهای کهن و سنگ‌نگاره‌های رازآلود، تمدنی ۶۳ هزار ساله را به جهانیان معرفی می‌کند.

به گزارش مهر، دره‌های خرم‌آباد، این کریدور فرهنگی عظیم در زاگرس مرکزی که از اعماق دوران پارینه‌سنگی تا آستانه دوران آهن روایتگر تداوم حیات انسان است، حالا بر پیشانی یونسکو نشسته‌اند. در یکی از مهم‌ترین تصمیمات فرهنگی سال، کمیته میراث جهانی سازمان یونسکو، محوطه‌های باستانی خرم‌آباد را به عنوان بیست‌ونهمین اثر ثبت‌شده ایران در فهرست جهانی میراث بشری به رسمیت شناخت.

دره خرم‌آباد که دربردارنده مجموعه‌ای از محوطه‌های باستان‌شناسی، غارها، سکونتگاه‌ها و شواهد مربوط به دوران پارینه‌سنگی تا عصر آهن است، اکنون به عنوان بیست‌ونهمین اثر جهانی ایران، در زمره گنجینه‌های تمدن بشری به رسمیت شناخته شده است. این ثبت جهانی، نه‌تنها اعتباری تازه برای میراث فرهنگی کشور، بلکه فرصتی راهربردی برای استان لرستان به شمار می‌آید؛ فرصتی برای معرفی هویت تاریخی منطقه، رونق گردشگری پایدار، جذب سرمایه‌گذاری فرهنگی و خلق فرصت‌های شغلی گسترده در حوزه صنایع دستی، خدمات و پژوهش‌های باستان‌شناسی.

ثبت جهانی غارهای خرم‌آباد، در کنار آثارای چون چغازنبیل، تخت جمشید و بیستون، ایران را در مرکز کفتمان تاریخی جهان قرار داده است. از غار یافته، کهن‌ترین زیستگاه انسان‌های اولیه در فلات ایران، تا لایه‌های تمدنی تپه فلک‌الافلاک، خرم‌آباد امروز به سندی زنده از پیوستگی تاریخی ایران بدل شده است.

ما در جهان تنها هستیم؟

خبر آنلاین: به‌تازگی گروهی از ستاره‌شناسان اعلام کرده‌اند که ممکن است زمین و کهکشان راه شیری در قلب یک «خلا کیهانی» بسیار بزرگ قرار گرفته باشند؛ منطقه‌ای از فضا که بسیار خالی‌تر از حد انتظار است. این پژوهش که نتایج آن در همایش ملی نجوم بریتانیا منتشر شده، اگر تأیید شود، می‌تواند یکی از بزرگ‌ترین معماهای کیهان‌شناسی را حل کند: معمای «کشش هابل»، یعنی اختلافی عجیب میان سرعت انبساط جهان در اندازه‌گیری‌های مختلف.

دکتر «ایندرانیل بانیک» از دانشگاه پورتسموث، که یافته‌ها را ارائه کرده، می‌گوید: اگر کهکشان ما نزدیک به مرکز یک خلا بزرگ باشد، ممکن است این انبساط سریع‌تر از واقعیت به نظر برسد. عبارت ساده‌تر، خالی‌بودن منطقه اطراف ما باعث می‌شود سایر اجرام با سرعت بیشتری از ما دور شوند و همین باعث خطا در محاسبه سرعت انبساط جهان می‌شود.

براساس این نظریه، این خلا باید چیزی در حدود یک میلیارد سال نوری وسعت داشته باشد و چگالی کهکشان‌ها در آن ۲۰ درصد کمتر از میانگین کل جهان باشد. این ایده تازه نیست، اما حالا با استفاده از شواهدی تازه از «نوسان‌های آکوستیک باریونی»، پژواک‌هایی از امواج صوتی پس از مه‌بانگ (بیگ‌بنگ) تقویت شده است. این امواج، ساختار کهکشان‌ها را در سراسر کیهان شکل داده‌اند و حالا بررسی آنها نشان می‌دهد که الگوی کهکشان‌های جهان را تغییر می‌دهد، متفاوت است؛ چیزی که با زندگی در یک خلا بزرگ سازگار است.

به گزارش ساینس فوکوس، اگر این نظریه درست باشد، معنایش این است که این گوشه جهان بسیار خلوت‌تر از سایر مناطق است. این موضوع نه‌تنها برداشت ما از ساختار کلی جهان را تغییر می‌دهد، بلکه پیامدهای مهمی برای درک ما از شکل‌گیری کهکشان‌ها، ماده تاریک و حتی مدل‌های اولیه کیهان دارد. با این حال، دانشمندان هشدار می‌دهند که هنوز راه زیادی باقی است تا به قطعیت برسیم.

گزارش‌خوانی

چرا بهزیستی

ویلچرنشینان را رها کرد؟

زهررا معرفت گزارشی از وضعیت ویلچرنشینان برای ایلنا تهیه کرده است. او می‌نویسد: «محسن» که علاوه بر خود، دخترش نیز از معلولیت جسمی شدید رنج می‌برد، از روزهای جنگ می‌گوید: «چه روزهای سختی بود! ما یک ویلچر بیشتر نداشتیم. زمان بمباران که خیلی‌ها به دنبال پناهگاه می‌گشتند، ما مانده بودیم و یک ویلچر. دختر ۱۳ساله‌ام را روی پایم می‌گذاشتم و بچه‌ها ویلچر را هل می‌دادند تا سر جاده، که یک مساحت دوکیلومتری پر از گل و خاک بود. آنجا منتظر می‌ماندیم تا ماشین بیاید و سوار شویم و به یک دره قدیمی سروپوشیده برویم. چند روزی را این شکلی گذراندیم و بعد گفتند نمی‌خواهد بروید، جایتان امن است و مشکلی پیش نمی‌آید. من اما تا آخرین روز نگران زن و فرزندانم بودم. اینکه روزها برای من سخت و پراسترس می‌گذشت را بعد از هر جمله‌اش تکرار می‌کند. از او می‌پرسم برای جابه‌جایی از بهزیستی کمک نمی‌گرفتید؟ می‌گوید: «اصلاً فقط به ما می‌گفتند اتفاقی نمی‌افتد. حتی ماشین هم برای جابه‌جایی نبود. خودمان ماشین می‌گرفتیم و یک مسیر دوکیلومتری که قبل از جنگ نهانیا! ۳۰ هزار تومان می‌شد را با ۷۰۰ هزار تومان طی می‌کردیم. خیلی از مددجویان با هزینه‌های بالا در آن روزها جابه‌جا می‌شدند؛ بعضی‌ها حتی یک میلیون تومان می‌دادند تا به نقطه امن‌تر شهر برسند».

محسن می‌گوید: «بهزیستی جز پرداخت مستمری که در مجموع برای دو نفرمان چهار میلیون و ۲۰۰ می‌شود، کار چندانی برای ما نمی‌کند. می‌گویند بودجه نداریم. دو ویلچر بی‌کیفیت هم از بهزیستی گرفته‌ایم که یکی از آنها سریع خراب شد». حرف مشترک کسانی که برایم پیام گذاشتند یک چیز بود: «در آن روزها خود را رهاشده‌تر از هر زمان دیگری می‌دیدند». «احمد» ساکن تیزر و آن‌طور که خود می‌گوید، از کمر به پایین فلج است. او برایم نوشته: «احساسم این است که ما در چشم جامعه پشیزی نمی‌ارزیم و این از زمان جنگ، بیشتر از هر زمان دیگری حس کردیم».

احمد می‌گوید: «جای من در این ۱۲ روز همان گوشه خانه بود و نمی‌توانستم به جای امن‌تری پناه ببرم. روزهای اول خانواده کنارم ماندند اما با اینکه از تنهاماندن می‌ترسیدم، از آنها خواستم به جای امن‌تری بروند. صدای انفجار و بمب که زیاد می‌شد، همان گوشه خانه چشم‌هایم را می‌بستم و اشهدم را می‌خواندم». او می‌گوید: «در آن زمان هیچ خبری از بهزیستی نبود. هر ماه دلهره دریافت همان شن‌درغاز کمک‌هزینه‌ای را داریم که این‌بار هم به بهانه جنگ هنوز پرداخت نشده است».

احمد از تبعات این احساس رهاشدگی و افسردگی‌ای می‌گوید که حالا بعد از جنگ بیشتر شده: «بعد از آن روزها افسرده‌تر شدم. تا امروز علاوه بر درد، با فقر و نبود امکانات توان بخشی دست‌وپنجه نرم می‌کردم و حالا یاد آن روزها و تنهایی‌اش که می‌افتم، حالم بیشتر از همیشه بد می‌شود».

«حسین» در پیامی که به من می‌دهد به این تأخیر چندهفته‌ای برای دریافت کمک‌هزینه معیشتی و حق پرستاری اشاره می‌کند. او ۴۰ساله و متأهل است و سال‌هاست که با بیماری خاص آتاکسی دست‌وپنجه نرم می‌کند. بیماری پیش‌رونده او، اول خودش را و بعد همسرش را خانه‌نشین کرده است. حالا تنها درآمد خانواده حسین پولی است که از بهزیستی به او می‌رسد.

حسین می‌گوید: «مجموع پولی که از بهزیستی می‌گیرم و یارانه‌ای که دریافت می‌کنم در ماه هفت میلیون تومان است و برای من یکساعت کار است. با این مبلغ باید زندگی را بچرخانم و اقساط وام و بیمه و هزینه خورد و خوراک و غیره را پرداخت کنم. باور کوفتی این پول را هم با تأخیر پرداخت می‌کنند دیگر نمی‌دانم باید چه کار کنم».

رهاشدگی، ناتوانی برای رفتن به پناهگاه، تأخیر بیش از دوهفته‌ای در پرداخت کمک‌هزینه معیشتی و کمک‌هزینه لوازم بهداشتی، بخشی از مشکلات ویلچرنشینان است. بهروز مروتی، فعال حقوق معلولان، می‌گوید: «یکی از ترکش‌های جنگ اخیر به چشم معلولان رفت و کمک‌هزینه معیشتی ناچیز معلولان شنید و خیلی شدید و درمان‌ناپذیر کمک‌هزینه خرید لوازم بهداشتی را بعد از گذشت بیش از دو هفته هنوز ندادند». به گفته مروتی، بهزیستی می‌گوید پول نداریم.

زاینده‌رود بزرگ‌ترین رودخانه فلات مرکزی ایران است که از کوه‌های زاگرس مرکزی به ویژه زردکوه در استان چهارمحال‌وختباری سرچشمه گرفته و در دشت مرکزی به سمت شرق پیش می‌رود تا در نهایت به تالاب گاوخونی می‌ریزد. خروجی سد زاینده‌رود با هدف آبیاری باغات غرب و شرق استان اصفهان سه‌شنبه ۱۰ تیر به صورت موقت باز شده بود و گردشگران و خانواده‌های اصفهانی برای تفریح در کنار رودخانه حضور پیدا کردند. عکس: رسول شجاعی، ایرنا

instagram:sharghdaily1

twitter:sharghdaily

youtube:sharghdaily

Telegram:SharghDaily

aparat:tasvirshargh

www.sharghdaily.com

اتفاق‌خوانی

ثبت یک میراث ۶۳ هزار ساله

در روزگاری که طنین جنگ و سیاست جهان را درنوردیده، ایران صدای فرهنگ را بلند کرد. ثبت جهانی محوطه‌های پیش از تاریخ دره خرم‌آباد در اجلاس چهل‌وهفتم یونسکو، نه‌تنها روایتی از عظمت گذشته، بلکه بیانیه‌ای است برای آینده؛ آینده‌ای که از درون غارهای کهن و سنگ‌نگاره‌های رازآلود، تمدنی ۶۳ هزار ساله را به جهانیان معرفی می‌کند.

به گزارش مهر، دره‌های خرم‌آباد، این کریدور فرهنگی عظیم در زاگرس مرکزی که از اعماق دوران پارینه‌سنگی تا آستانه دوران آهن روایتگر تداوم حیات انسان است، حالا بر پیشانی یونسکو نشسته‌اند. در یکی از مهم‌ترین تصمیمات فرهنگی سال، کمیته میراث جهانی سازمان یونسکو، محوطه‌های باستانی خرم‌آباد را به عنوان بیست‌ونهمین اثر ثبت‌شده ایران در فهرست جهانی میراث بشری به رسمیت شناخت.

دره خرم‌آباد که دربردارنده مجموعه‌ای از محوطه‌های باستان‌شناسی، غارها، سکونتگاه‌ها و شواهد مربوط به دوران پارینه‌سنگی تا عصر آهن است، اکنون به عنوان بیست‌ونهمین اثر جهانی ایران، در زمره گنجینه‌های تمدن بشری به رسمیت شناخته شده است. این ثبت جهانی، نه‌تنها اعتباری تازه برای میراث فرهنگی کشور، بلکه فرصتی راهربردی برای استان لرستان به شمار می‌آید؛ فرصتی برای معرفی هویت تاریخی منطقه، رونق گردشگری پایدار، جذب سرمایه‌گذاری فرهنگی و خلق فرصت‌های شغلی گسترده در حوزه صنایع دستی، خدمات و پژوهش‌های باستان‌شناسی.

ثبت جهانی غارهای خرم‌آباد، در کنار آثارای چون چغازنبیل، تخت جمشید و بیستون، ایران را در مرکز کفتمان تاریخی جهان قرار داده است. از غار یافته، کهن‌ترین زیستگاه انسان‌های اولیه در فلات ایران، تا لایه‌های تمدنی تپه فلک‌الافلاک، خرم‌آباد امروز به سندی زنده از پیوستگی تاریخی ایران بدل شده است.

ما در جهان تنها هستیم؟

خبر آنلاین: به‌تازگی گروهی از ستاره‌شناسان اعلام کرده‌اند که ممکن است زمین و کهکشان راه شیری در قلب یک «خلا کیهانی» بسیار بزرگ قرار گرفته باشند؛ منطقه‌ای از فضا که بسیار خالی‌تر از حد انتظار است. این پژوهش که نتایج آن در همایش ملی نجوم بریتانیا منتشر شده، اگر تأیید شود، می‌تواند یکی از بزرگ‌ترین معماهای کیهان‌شناسی را حل کند: معمای «کشش هابل»، یعنی اختلافی عجیب میان سرعت انبساط جهان در اندازه‌گیری‌های مختلف.

دکتر «ایندرانیل بانیک» از دانشگاه پورتسموث، که یافته‌ها را ارائه کرده، می‌گوید: اگر کهکشان ما نزدیک به مرکز یک خلا بزرگ باشد، ممکن است این انبساط سریع‌تر از واقعیت به نظر برسد. عبارت ساده‌تر، خالی‌بودن منطقه اطراف ما باعث می‌شود سایر اجرام با سرعت بیشتری از ما دور شوند و همین باعث خطا در محاسبه سرعت انبساط جهان می‌شود.

براساس این نظریه، این خلا باید چیزی در حدود یک میلیارد سال نوری وسعت داشته باشد و چگالی کهکشان‌ها در آن ۲۰ درصد کمتر از میانگین کل جهان باشد. این ایده تازه نیست، اما حالا با استفاده از شواهدی تازه از «نوسان‌های آکوستیک باریونی»، پژواک‌هایی از امواج صوتی پس از مه‌بانگ (بیگ‌بنگ) تقویت شده است. این امواج، ساختار کهکشان‌ها را در سراسر کیهان شکل داده‌اند و حالا بررسی آنها نشان می‌دهد که الگوی کهکشان‌های جهان را تغییر می‌دهد، متفاوت است؛ چیزی که با زندگی در یک خلا بزرگ سازگار است.

به گزارش ساینس فوکوس، اگر این نظریه درست باشد، معنایش این است که این گوشه جهان بسیار خلوت‌تر از سایر مناطق است. این موضوع نه‌تنها برداشت ما از ساختار کلی جهان را تغییر می‌دهد، بلکه پیامدهای مهمی برای درک ما از شکل‌گیری کهکشان‌ها، ماده تاریک و حتی مدل‌های اولیه کیهان دارد. با این حال، دانشمندان هشدار می‌دهند که هنوز راه زیادی باقی است تا به قطعیت برسیم.

اکسپوس به نقل از منابع آگاه اعلام کرد یم باندی، دادستان کل آمریکا، بیش از ۲۰ کارمند وزارت دادگستری را که روی پرونده‌های مربوط به شورش ۶ ژانویه در ساختمان کنگره و نحوه برخورد دونالد ترامپ با اسناد طبقه‌بندی‌شده کار می‌کردند، اخراج کرده است. اخراج‌های جدید، تعداد کل موارد اخراج مربوط به اسامیت را به حدود ۳۵ نفر می‌رساند. همچنین وزارت خارجه آمریکا آغاز به اخراج ۱۳۵۳ کارمند خود کرد. این اخراج‌ها در ادامه کاهش ۱۸درصدی نیروی انسانی است.

۴۶ درصد

میزان پرشدگی مخازن سدها ۴۶ درصد است. ورودی آب به سدها تا ۲۱ تیرماه سال آبی جاری ۲۲.۴۴ میلیارد مترمکعب است که در مقایسه با رقم ۳۹.۱۵ میلیارد مترمکعب مدت مشابه سال گذشته ۴۳ درصد کمتر است. خروج آب از سدها با کاهش ۲۱ میلیارد مترمکعبی به ۲۳.۶ میلیارد مترمکعب رسیده است. حجم مخازن سدها ۲۳.۶۷ میلیارد مترمکعب است که نسبت به رقم ۳۲.۱ میلیارد مترمکعب سال گذشته منفی ۲۶ میلیارد مترمکعب اختلاف دارد.